

**[Justitsministeren.]**

begået brugstyveri af et motorkøretøj, søges bragt til standsning, idet man kun herigennem har en virkelig mulighed for at få opklaret denne specielle kategori af forbrydelser. Rigsadvokaten mener derfor, at forfølgelse fortsat bør kunne ske inden for de fastsatte rammer, således at det med disse begrænsninger overlades til de enkelte polititjenestemænd at skønne over, hvilken risiko en forfølgelse indebærer, og i det enkelte tilfælde afveje, om formålet med forfølgelsen står i rimeligt forhold til denne risiko.

Det standpunkt, som kommer til udtryk i disse udtalelser, må jeg tilslutte mig, navnlig fordi det af præventive grunde er vigtigt, at så mange biltyve som muligt fanges på fersk gerning, og fordi biltyves kørsel ikke sjældent er farlig og harsarderet, også når de ikke forfølges af politiet, således at det er nødvendigt at søge dem standset, inden de laver ulykker.

Justitsministeriet har allerede i nogen tid arbejdet med et udkast til en ny bekendtgørelse om udrykningskørsel, omfattende også politiets udrykningsvogne, og det vil vel være naturligt, at man i forbindelse hermed overvejer, om der i denne bekendtgørelse bør optages nærmere vejledning for den kørsel, der finder sted som led i jagten på biltyve, spirituspåvirkede motorførere og lignende tilfælde.

Lad mig tilføje på direkte foranledning af det ærede medlems bemærkninger, at vi i justitsministeriet i nogen tid har arbejdet med problemet om at indføre tyverisikringer på motorkøretøjer, så man også ad denne vej kan bekæmpe tyverier af motorkøretøjer.

Endelig erklærer jeg mig blankt enig med det ærede medlem i, at en forøgelse af politistyrken må anses for rimelig og nødvendig.

**Herluf Rasmussen:** Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for det på sin vis meget fyldestgørende svar med hensyn til fornyelse af instruksen og etablering af spærringer i forbindelse med eventuel forfølgelse af disse automobiltyve. Jeg er glad for, at man på ny indskærper denne instruks fra 1939.

Med hensyn til etablering af en spærring i forbindelse med eventuel forfølgelse af

automobiltyve vil jeg gerne nævne et par tal, som viser, at det er noget vanskeligt for politiet at etablere spærringer på Sjælland, hvis de får meddelelse om, at automobiltyve befinder sig her eller dér, netop på grund af den store personalemangel. Jeg er helt klar over, at den højtærede justitsminister er helt inde på min linje i det spørgsmål. Lad os f. eks. tage 1953; da var der i Danmark indregistreret 450.000 automobiler, og man havde et ordenspolitipersonale til rådighed på 4.632 mand. I dag, da der er indregistreret 923.000 automobiler, har man en mindre ordenspolitistyrke til rådighed, nemlig en styrke på 4.450 mand. Det giver måske et lille billede af, hvorfor det så ofte kan være svært for ordenspolitiet at røgte de opgaver, som det er sat til, specielt på det færdselsmæssige område.

**Justitsministeren (Hans Hækkerup):** Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen er sådan et venligt menneske, og det var så venligt af ham at sige, at han var glad for, at jeg var helt inde på hans linje i det spørgsmål. Jeg er så storsnudet, at jeg vil sige, jeg er glad for, at det ærede medlem er helt inde på min linje. Men vi er dog altså enige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kaj Andresen** til indenrigsministeren:

„Kan indenrigsministeren give tilsagn om at ville søge gennemført en mere effektiv kontrol med medicinvarer?“

**Kaj Andresen:** Det var i sommer, sindene opskræmtes ved efterretningerne om de uhyggelige virkninger af et nerveberoligende lægemiddel, nemlig medikamentet thalidomid. Præparatet, som nærmest er et sove-middel, blev allerede bragt på markedet af en tysk medicinalfabrik i 1954, men først i efteråret 1961 blev det indkredset som årsag til, at et meget stort antal børn i forskellige lande — flest i Tyskland — kom til verden med alvorlige misdannelser. Yderligere røre om sagen kom der, som man vil erindre, da en amerikansk kvinde, fru Finkbine, der havde fået midlet fra Europa, rejste helt til Sverige for at få fjernet sit